

[Justitsministeren.]

ikke vilde ophøre, selv om man vedtog dette Lovforslag, og det er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem i. Kvaksalvernes Virksomhed ophører overhovedet aldrig. Den ophørte heller ikke i Rusland, selv da der var fuldkommen Frihed til gratis at faa foretaget Svangerskabsafbrydelse. Den vil sikkert heller ikke ophøre her i Landet, selv naar dette Lovforslag gennemføres, fordi der er mange andre Grunde til at gaa til Kvaksalvere end økonomiske og mange andre Hensyn, der gør sig gældende, end Hensynet til, hvorledes en Straffelov er udformet. Det behøver jeg ikke at fordybe mig i. Alle ved jo saa udmærket godt, hvad der i det enkelte Tilfælde foranlediger, at man gaar til en Kvaksalver. Det gør man for øvrigt ogsaa i andre Tilfælde, end hvor det drejer sig om Svangerskabsafbrydelse; uanset at man formentlig har de bedst uddannede Læger her i Landet, foretrækker man jo i store Kredse af Befolkningen ældre Koner, der ingen Uddannelse har, til at kurere en hel Række Lidelser.

Den eneste virksomme Maade at imødegaa de Onder, vi paa dette Omraade lider under, var, sagde det ærede Medlem, en udvidet Barselhjælp. Ja, jeg tror ogsaa, det er nødvendigt — det har jeg altid hævdet —, men jeg tror ikke, det bliver tilstrækkeligt. Jeg tror overhovedet, Problemet er uløseligt, idet Kvaksalvere vil vedblive om ikke at florere saa at bestaa, og der stadig vil være adskillige Grunde til, at mange Kvinder vil forsøge at opnaa Svangerskabsafbrydelse; uanset hvor pragtfuld vi maatte gøre Lovgivningen for Mødre og Børn. Det ærede Medlem nævnte, at der var bl. a. en Del, som var Egoister. Der er en Del, som ikke vil have Børn, der er ogsaa en Del, som ikke tør gennemføre et Svangerskab af Hensyn til den Farisæisme, det Hykleri og den Smaatskaarenhed, der i den Retning hersker i de Kredse, som taler allerskønnest om, hvad der bør gøres for at hjælpe de vordende Mødre i en saadan Situation.

Jeg paahørte med Interesse, naturligvis, den lange Udvikling om Teknikkens Fremgang her i Landet siden 1850 og de selverhvervende Kvinders faktiske og retlige Stilling, men jeg ser ikke, hvilken Betydning denne Udvikling havde med Henblik paa det foreliggende Lovforslag.

Med Hensyn til de saakaldte Seksualklinikker var den ærede Ordfører for Venstre tilsyneladende forarget over, at offentlige Klinikker skulde give en rigtig og forsvarlig Vejledning i Seksualhygiejne, og mente, hvis jeg da hørte rigtigt, at navnlig Mødre

vilde være i Stand til at undervise Børnene, saaledes at yderligere Undervisning paa disse Omraader ikke var fornøden. Jeg vil gerne præsenteres for vedkommende Mødre; det vilde mere mig engang at træffe en, som var i Stand til og villig til at give den Oplysning, der tiltrænges. Jeg er aldrig hidtil stødt paa dem; men jeg har faaet Masser af Henvendelser i Aarenes Løb, foruden at jeg har talt med mange Mødre, som gav fuldkommen op og ikke var i Stand til at give nogen Art af Vejledning, som Børnene overhovedet vilde lægge nogen Vægt paa. Efter min Mening kan man heller ikke, som vistnok den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lisbet Hindsgaul) sagde, overlade til Lægerne at give disse Oplysninger, altsaa til Sygekasselægerne eller til den private Læge. Man burde kunne gøre det, men jeg ved, at Læger i Masser af Tilfælde pure har afvist at have med den Art Vejledning at gøre, og det skyldes formodentlig den efter min Mening alt for konservative Opfattelse, der har hersket i Universitetskredse, inden for det lægelige Fakultet, saaledes at man ikke har opført disse Emner som et naturligt Undervisningsfag for vordende Læger. Havde man gjort det, vilde man muligvis have kunnet undgaa Seksualklinikker i den Form, som jeg sammen med den ærede Ordfører for Det radikale Parti (Gunnar Fog-Petersen) mener er nødvendig for at faa rigtig og forsvarlig Vejledning i Seksualhygiejne. Der er efter min bedste Opfattelse forsømt meget paa det Omraade af dem; der uddanner Læger, af Skolen, Kirken og Hjemmene, og saa længe Forholdet er saadan — og jeg ved ikke, om det er væsentligt forandret, siden jeg var ung, da man faktisk maatte søge Oplysninger gennem plumrede eller saare uheldige Kilder og i Virkeligheden ikke fik Oplysninger, naar man skulde have dem —, saa længe Forholdet er saadan, ved jeg ikke noget bedre end disse Seksualklinikker, som jeg ikke er indtaget i, og jeg ved ikke andre, der har anbefalet noget praktisk bedre, thi Talemaader kan de unge jo ikke nøjes med.

Det var underligt for mig, som en halv Menneskealder har beskæftiget mig med og skrevet om Befolkningsteori, Befolkningstilbagegang, Civilisationens Tilbagegang og Aarsagerne dertil og specielt skrevet mod Malthusianismen og Ny-Malthusianismen, at høre det Foredrag om moralske og kulturelle Emner, som den ærede Ordfører for Venstre holdt, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om det var hendes Mening med dette Foredrag, som jeg absolut ikke